

РЕШЕНИЕ

№ 23879

гр. София, 18.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 31.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **8217** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл.167 ал.2 т.2 от Закона за движение по пътищата и Наредбата за организация на движението на територията на Столична община

Образувано е по жалба от Е. П. К. от [населено място], [улица], вх.а, ет.2 чрез адв.Д. Д. с електронен адрес [електронна поща] и адрес на кантора – [населено място], [улица]

срещу принудителна административна мярка – принудително задържане с техническо средство тип “скоба” на лек автомобил „С.“ с ДК [рег.номер на МПС] , приложена на 29.07.2024 г. описана в съобщение № В 2485948/29.07.2024г., издадено от контролор 40 – Ю. Д. В. на длъжност „контролор автомобилен транспорт, той и шофьор“ в търговско дружество „Център за градска мобилност“ ЕАД.

В жалбата се излагат аргументи за незаконосъобразност на оспорената принудителна административна мярка. Твърди се, че автомобилът , управляван от жалбоподателя е паркиран на пространство пред трафопост, което не е част от зоната за почасово платено паркиране „зелена зона“. Т.е извършено е паркиране, което не е в обхвата на „зелената зона“ за паркиране. Предвид това според жалбоподателя липсва една от изискуемите предпоставки за законосъобразност на ПАМ, а именно мястото за паркиране, не е част от платената зона за паркиране. Сочи се, че са нарушени изискванията за форма на акта, включително по отношение на изискванията установени в чл.59 ал.2 от АПК.

В съдебно заседание, жалбоподателя се представлява от адв. Д. и адв.К., които

поддържат жалбата и молят тя да бъде уважена. Претендират разноски по представен списък.

Ответникът- „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“, в сектор "Принудително задържане", отдел „Паркиране", дирекция „Паркиране и мобилност" в „Център за градска мобилност“ ЕАД- Ю. Д. В., се явява лично и с адв. Г., които оспорват жалбата. Претендират разноски, съгласно представен списък. Представя писмено становище.

СГП не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 29.07.2024 г. в 15,15 часа в [населено място], жалбоподателката Е. П. К., паркирала управлявания от нея лек автомобил „С.“ с рег. [рег.номер на МПС] - на [улица]между [улица]и [улица], на тротоар на пространство пред входа на сграда-трафопост.

Същият ден при осъществена проверка от служителите на „Център за градска мобилност" ЕАД в 15:27:08ч. резултатът от проверката за процесния автомобил е „Н.“ за зелена зона и към този момент с оглед резултата от проверката е приложена процесната ПАМ - задържане с техническо средство тип скоба. Върху паркирания автомобил е поставено съобщение № В2485948/29.07.2024 г. В момента на поставяне на техническото средство, жалбоподателката се завърнала до автомобила си, като поискала обяснения от служителите на ЦГМ ЕАД, защо са поставили скоба, след като мястото за паркиране – пред входната врата на трафопост, не попада според нея в „зелена зона“ .

Жалбоподателя Е. К. заплатила на място на служителите на ЦГМ ЕАД сумата от 30 лева, след което техническото средство тип „скоба“ било отстранено.

По делото е приета административната преписка, в която са приложени: Заповед № СОА21-РД95-578/26.11.2021 г. на кмета на Столична община за въвеждане на територията на СО режим на почасово платено паркиране „Синя зона“ и „Зелена зона“; Заповед № СО18РД-95-454/03.08.2018 г. на кмета на СО, с която е одобрен реда и условията за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС, в зоните за почасово платено паркиране, при използване на техническо средство тип „скоба“; Решение № 73 от 17.12.2015г. на Столичния общински съвет за определяне на цените, във връзка с Наредба за организация на движението на територията на Столична община; Инструкция за работа на служителите на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ и „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“, утвърдена от изпълнителния директор на ЦГМ; схема на движението и вида на зоната в района на паркираното МПС; Протокол на екип „скоби“ № 40 за блокирани автомобили от 29.07.2024 г. от ЦГМ АД /; Извадка от електронната система на ЦГМ относно извършена проверка на 29.07.2024 г. за процесния автомобил ; допълнително споразумение и длъжностна характеристика на служителя Б. Х. П., както и допълнително споразумение и длъжностна характеристика на служителя, осъществил процесната ПАМ Ю. Д. В., снимков материал.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена пред АССГ, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътно превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3 от с.з. до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство. Според чл. 124 от НОДТСО, оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип „скоба“, таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество „Център за градска мобилност“ ЕАД по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и сл. от ЗДвП.

Съгласно Заповед № СО18РД-95-454/03.08.2018 г. /л. 34/, кметът на СО е одобрил „Ред и условия за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС в зоните за почасово платено паркиране при използване на техническо средство, тип „скоба“. С посочения акт, кметът на СО е определил юридическото лице „ЦГМ“ ЕАД, като орган по смисъла на §1, т. 1 от АПК, на когото са възложени административните правомощия по налагане на принудителната административна мярка, като е оправомощил служители на „ЦГМ“ ЕАД с властническите правомощия по чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП. Именно поради оправомощаване на служители на общинското предприятие, а не на цялото предприятие, изпълнителният директор на търговското дружество е приел Инструкция за работата на служителите на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ и „Контрольор автомобилен транспорт , той и шофьор“ в сектор „Принудително задържане“ от отдел „Паркиране“ на дирекция „Паркиране и мобилност“ по участъците от зоните с режим на почасово платено паркиране – „Синя зона“ и „Зелена зона“, в която е регламентирал действията на длъжностните лица, които са оправомощени да налагат принудителната административна мярка. С оглед на изложеното, носител на властническото правомощие да наложи принудителните административни мерки са лицата – служители на „Център за градска мобилност“ ЕАД, които въз основа на валидно правоотношение заемат длъжността „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“, на каквато длъжност е лицето, наложило процесната ПАМ, видно от представените по делото трудов договор № РД-12-1П-71/15.12.2023 г./л.60/, допълнително споразумение № РД-12-2П-90-17/28.04.2023 г. /л. 64/ и длъжностна характеристика /лист 62 /. По изложените съображения съдът намира, че оспорвания акт – ПАМ е наложен от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия и при спазване на процедурните правила, с оглед на представените по делото допълнителни трудови споразумения, както и длъжностни характеристики, поради което не страда от пороци водещи до нейната нищожност.

Принудителното задържане представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 ЗАНН, която се налага при условията, посочени в специалния закон. ЗДвП не предвижда съставяне на нарочен акт в писмена форма за налагане на конкретната ПАМ. Аргумент в тази насока се извлича при тълкуване разпоредбата на чл. 172, ал.1 ЗДвП, според която изброените в чл. 171, т.1, т.2, т.4, т.5, буква "а", т.6 и т.7 от закона ПАМ се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По аргумент на противното за ПАМ по чл. 167, ал.2, т.2 ЗДвП

не се изисква писмена форма. Поради това съдът приема, че за целта е достатъчен съставеният протокол за блокирани автомобили /лист 42 от делото/ както и изготвеното съобщение В 2485948/29.07.2024 г., въз основа на които се констатира поставяне на техническото средство и с които мярката се счита за наложена. От същите е виден номерът и марката на автомобила, дата и часът на заскобване.

Предвид това възраженията в жалбата относно, неспазване на формата на акта са неоснователни.

Техническото средство може да се прилага единствено и само по отношение на пътно превозно средство, за което не е заплатена съответната такса по чл. 99, ал. 3 ЗДвП и което е паркирано в определените места от кмета за платено паркиране, обозначени съгл. чл. 99, ал. 2 ЗДвП.

Съгласно чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП, службите за контрол, определени от кметовете на общините използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата такса за паркиране по чл. 99, ал. 3 до заплащане на таксата и на разходите по прилагане на техническото средство. Следователно материалноправните предпоставки за прилагане на мярката са: паркиране на моторно превозно средство в зона, определена за платено паркиране, във време, за което е дължимо заплащане и това плащане да не е извършено към установения за валидността му момент. За да се приложи законосъобразно мярката тези предпоставки следва да са налице кумулативно.

По аргумент от чл. 99, ал. 2 ЗДвП задължението за заплащане на такса за паркиране е обусловено от обозначаването на участъка като зона с особен режим за платен почасов престой. Цитираната разпоредба въвежда задължение местата за платено паркиране в населените места за определени часове от денонощието да се обозначават с пътни знаци, пътна маркировка и надписи, чрез които на водача да се указва условията за паркиране. Нормата съответства на чл. 62 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, според която началото и краят на действие на зоните за паркиране в режим на почасово платено паркиране се сигнализират с пътни знаци и табели, чрез които на водачите на ППС се указват условията за паркиране, като могат да се оборудват с камери за видео наблюдение, апарати за фото заснемане и да се обозначават с пътна маркировка. По силата на чл. 101 от Наредба № 18 от 23.07.2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството, (обн., ДВ, бр. 73/21.08.2001 г.) пътни знаци от група "Д" се използват за въвеждане на специални предписания за участниците в движението и се поставят непосредствени преди местата или участъците, за които се въвеждат. Видно от чл. 115, ал. 1 от Наредба № 18 с пътни знаци Д13 "Начало на зоната на действие на изображения пътен знак" и Д14 "Край на зоната на действие на изображения пътен знак" се сигнализират съответно входовете и изходите на зоната, на чиято територия е валидно действието на изображения пътен знак за въвеждане на специална забрана, задължение или предписание. В случая доказателствата по делото – приетият снимков материал, установяват безспорния факт, че в началото на [улица]по продължението, на което е паркиран процесният лек автомобил, има поставен пътен знак Д13 и тъй като улицата е без изход не е поставен пътен знак Д14.

По делото липсва спор, относно факта, че жалбоподателя не е заплатил такса за паркиране в „зелена зона“. Липсва и спор, относно обстоятелството, че процесният автомобил е паркиран от жалбоподателя на тротоар на [улица]пред входа на

трафопост. Това обстоятелство се установява от снимките, изготвени от служителите на ЦГМ ЕАД, приложени на лист 45,46 от делото.

От приложената схема на района за принудително задържане се установя, че [улица]попада, в обхвата на Зелена зона, така посочената улица е без изход и в началото на същата е поставена табела и знак, указващ режим на действие на Зелена зона .

По делото не е спорно, че мястото на паркиране на автомобила, попада в обхвата на зона за „платено паркиране“.

Съгласно чл. 98 ал.2 от ЗДвП, освен в посочените в ал. 1 случаи паркирането е забранено:

1. пред входовете на паркове, театри, кина, предприятия, както и на други места, където е възможно да влизат или да излизат пътни превозни средства;
2. на платното за движение и на тротоара непосредствено пред входовете на жилищни сгради и гаражи, когато това затруднява достъпа до тях;
3. на спирките на превозните средства от редовните линии за обществен превоз на пътници;
4. на места, определени за хора с трайни увреждания;
5. на пътя - за регистрирани пътни превозни средства, свидетелството за регистрация на които е отнето или върнато в Министерството на вътрешните работи;
6. пред входовете и на прилежащите тротоари на детските заведения и училищата.

Следователно в териториалния обхват на почасово платената зона за паркиране не следва да влизат местата, където по закон са забранени престоят и паркирането. Правилата на закона като въведени от нормативен акт с по-висока степен, не могат да бъдат дерогирани с правила, въведени от нормативен акт с по-ниска степен както и общинската наредба за организацията за движение на територията на съответната община.

От съвкупната преценка на доказателствата по делото следва да се направи извод, че автомобилът, обект на процесната мярка, е паркиран в пред вход на трафопост , което е нарушение на чл. 98, ал. 2, т. 6 ЗДвП на забраната за паркиране пред входове , което е следвало да бъде установено и санкционирано по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Установената с нормативен акт забрана за престой и паркиране, посочена в чл.98 ал.2 т.6 от ЗДвП пред входове, не би могла да бъде преодоляна чрез заплащане на регламентираната такса за паркиране в зона за почасово паркиране, поради което местата, непосредствено пред входовете не могат да попадат в обхвата на такава зона.

С оглед посоченото, въпреки данните за извършено административно нарушение на правилата за престой и паркиране по Закона за движение по пътищата, не са налице предпоставките за прилагане на принудителната мярка по чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП, поради което последната е приложена незаконосъобразно. /В този смисъл е и съдебната практика – Решение № 4245/08.04.2024 г. по адм.дело № 6137/2023 г. по описа на ВАС, VII-мо отделение/

Предвид всичко изложено, приложената принудителна административна мярка се явява незаконосъобразна, като издадена в противоречие с материалния закон и неговата цел и следва да бъде отменена.

При този изход на делото в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски по делото съгласно представен списък и приложени към него доказателства

за адвокатско възнаграждение пред настоящата съдебна инстанция в размер на 800 лева, заплатено в брой, съгласно представен договор за правна защита и съдействие от 07.08.2024г.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 172 ал.2 от АПК, Административен съд – София град, III отделение 61 –ви състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ принудителна административна мярка – принудително задържане с техническо средство тип“скоба“ на лек автомобил „С.“ с ДК [рег.номер на МПС], приложена на 29.07.2024 г. описана в съобщение № В 2485948/29.07.2024г., издадено от контролор 40 – Ю. Д. В. на длъжност „контролор автомобилен транспорт, той и шофьор“ в търговско дружество „Център за градска мобилност“ ЕАД.

ОСЪЖДА "Център за градска мобилност" ЕАД, [населено място], [улица] да заплати на Е. П. К. ЕГН [ЕГН], [населено място], [улица], вх.А, ет.2 разноси в размер на 800 лв. (осемстотин лева) .

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен със в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: